



ת"פ 42521/06/19 - מדינת ישראל נגד S B

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 42521-06-19 מדינת ישראל נ' B

לפני: כבוד השופט גיא אבנן

מדינת ישראל

המאשימה:

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

S B

הנאשם:

עו"ד שחר יערי ועו"ד מיכל אפלבוים

בשם המאשימה:

עו"ד מירי און קליימן

בשם הנאשם:

מזדן

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות אלימות כלפי רעייתו (להלן: המתלוננת), והופנה לקבלת תסקיר מבחן ובהמשך לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות, ללא הסכמות עונשיות בין הצדדים.

כתב האישום

1. אישום מס' 1: ביום 16.6.19, בהיותם בביתם ועל רקע וויכוח בין הנאשם והמתלוננת, בעט הנאשם ברגלו בדלת החדר, שבר בידיו את זכוכית הדלת כך שאצבעו נפגעה ודיממה, נכנס אל חדר האמבטיה והחל לצעוק לעבר המתלוננת. מחמת פחד שאחז בה הניחה המתלוננת את ידיה על אוזניה, כמבקשת שלא להקשיב לדברי הנאשם, אשר מצידו אחז בידיה, ואיים לחנוק ולדקור אותה. לאחר שיצא מחדר האמבטיה ניסתה המתלוננת לסגור את הדלת, אך הנאשם מנע זאת ממנה, באומרו כי נמאס לו, כי "זה לא חיים", וכי יהרוג אותה. בהמשך לכך ניסתה המתלוננת לצאת את פתח הבית, אך הנאשם חסם אותה בגופו וסטר בפניה לעיניה של שכנתם. בתגובה לדבריה של המתלוננת היכה אותה הנאשם בידו פעם נוספת ובחוזקה בפניה ובעיניה השמאלית, עד כי המתלוננת נפלה ארצה מעוצמת המכה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בדמות רגישות בצוואר אחורי, רגישות ושטף דם סביב עינה השמאלית, ושטפי דם באספקטים אחוריים של זרועותיה, והיא נזקקה לטיפול רפואי. בגין אישום זה הורשע הנאשם

עמוד 1



בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק העונשין.

אישום מס' 2: ביום 31.5.19 ועל רקע וויכוח בין השניים, היכה הנאשם בידיו בגופה של המתלוננת. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת תקיפה סתם - בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין.

תסקירי מבחן

2. הוגשו 3 תסקירים אשר תמציתם תובא להלן. הנאשם בן 47 יליד גאורגיה, אב לילדה בת 18 מנישואים קודמים, אשר מתגוררת עם אמה בגאורגיה. בשנת 2008 הגיע לארץ וקיבל מעמד של פליט. בשנת 2016 נישא למתלוננת, בת גילו לערך, אמה לילד בן 6. לדבריו, בהמשך לנישואיו החל בהליך לקראת קבלת אזרחות ישראלית. הנאשם עובד כטבח במסעדה בתל אביב. בפני קצינת המבחן נטל הנאשם אחריות על ביצוע העבירות, אך התרשמותה כי הוא נוטה לצמצם מחומרת מעשיו, וכי השליך חלק מהאשם על המתלוננת, אשר מונעת לשיטתו מתחושות קנאה לא מבוססות. בצד זאת, קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מבין את הפסול במעשיו. במסגרת צו לפיקוח מעצרים השתלבו הנאשם ורעייתו בטיפול זוגי בחודש פברואר 2020. בתום התסקיר הראשון (7.9.20) המליצה קצינת המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן ולהימנע מהרשעתו בדיון, זאת לנוכח חששו כי תישלל ממנו אשרת השהייה ועל מנת לחזק את כוחותיו החיוביים. בתסקיר שני (17.3.21) עלה כי בחודש 12/20 הופסק הטיפול הזוגי על רקע טענה לתחושת מיצוי של בני הזוג, וכן בשל קשיים כלכליים. דווקא המתלוננת היא שהשתלבה בטיפול פרטני במרכז למניעת אלימות במשפחה. קצינת המבחן התרשמה מחזרתיות בביצוע העבירות ומהיעדר גורמי תמיכה, ומנגד משיתוף הפעולה עם שירות המבחן ומעבודתו של הנאשם באופן עקבי ויציב. משכך ועל רקע מסקנתה כי פחתה מידת הסיכון הנשקף מן הנאשם, חזרה על המלצתה באשר לאופן סיום ההליך. בתסקיר סופי מיום 4.5.21 עלה כי חרף הסכמתו של הנאשם לשוב ולהשתלב בהליך טיפולי, הדבר טרם נסתייע והוא נמצא ברשימת המתנה. קצינת המבחן שבה על התרשמותה לפיה פחת הסיכון הנשקף מהנאשם לביצוע עבירות אלימות נוספות כנגד המתלוננת. משכך חזרה על המלצותיה, זו הפעם בתוספת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 100 שעות.

בחוות דעת מיום 29.6.21 נמצא הנאשם מתאים לריצוי עונשו בעבודות שירות במגבלות.

טיעוני הצדדים לעונש

3. בפתח הדיון מיום 20.7.21 העידה המתלוננת בקצרה על כך שהטיפול הזוגי צלח, והביעה חשש מפני התפרקות משפחתה כתוצאה מהרשעתו של הנאשם בדיון. לדבריה, במשרד הפנים נמסר כי לא יטפלו בענינם בטרם יסתיים המשפט. כן העיד מנהלו הישיר של הנאשם בחברת "נטו אינווסטמנט" (להלן: החברה). הוא סיפר כי השניים



מכירים מזה כ- 12 שנים, והוא שהביא את הנאשם לעבוד בחברה, שם הם עובדים יחד כ- 4 שנים. הנאשם מנהל את מערך המטבח בבית קפה המופעל על ידי החברה בבי"ח איכילוב. לדבריו, ככל שהרשעתו של הנאשם תעמוד על כנה, בית החולים עתיד לדרוש להעבירו מתפקידו. לשאלת בית המשפט הבהיר כי מדובר אמנם בחברה גדולה המפעילה סניפים נוספים, אלא שבשל מגפת הקורונה נסגרו חלק מבתי הקפה, ושמונה בלבד נותרו פעילים.

ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות האירועים, הגישה צילום של החבלות ותיעוד רפואי (עת/1-עת/2), הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים: אישום ראשון בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, ואישום שני בין מספר חודשים לבין שנת מאסר בפועל. בהינתן נסיבותיו האישיות של הנאשם, היעדר הרשעות קודמות והמלצות שירות המבחן, עתרה לגזור על הנאשם מאסר בפועל בשליש התחתון של המתחמים, בצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת. בהתאם ביקשה לדחות את המלצת שירות המבחן לביטול ההרשעה, לאחר שלשיטתה לא הצביע הנאשם על נזק מוחשי שעלול להיגרם לו, אלא חשש בלבד.

ב"כ הנאשם ביקשה לתת משקל משמעותי לעמדת המתלוננת. היא סקרה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את תוכן התסקירים, את ניסיונותיה לקבל תשובות ממוסד הפנים באשר לסטטוס הטיפול בענינו של הנאשם. לדבריה, הטיפול הזוגי שעברו בני הזוג בשילוב הטיפול הפרטני שעברה המתלוננת, מצדיקים חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. מדובר בתא משפחתי אחד שעשה לשיטתה כל שניתן על מנת להמשיך ולתפקד כמשפחה, ומכאן שיש לבטל את ההרשעה באופן שימנע את גירושו של הנאשם מן הארץ. היא ביקשה לאבחן את פסקי הדין שהוגשו ע"י ב"כ המאשימה, ולאחר הדיון הגישה (באישור בית המשפט) פסקי דין לתמיכה בטענותיה.

הנאשם התנצל על מעשיו, ביקש להכיר בטעותו, העיד כי הוא אוהב את רעייתו וביקש להימנע מהרס משפחתו, ולהמשיך בחיי משפחה תקינים.

דיון

מדיניות הענישה

4. מטבע הדברים, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה מלמדת על קשת ענישה רחבה המושפעת בראש ובראשונה מנסיבות המקרים וחומרתם. חלק מהאירועים שיובאו להלן נופלים בחומרתם מהעבירות בהן הורשע הנאשם, וחלקם עולים בחומרתם על נסיבות האירועים, והדבר נלקח בחשבון.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו- 382(ב) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים



לריצוי מאחורי סורג ובריה. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלוך את חומרתם.

רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.02.2016). המבקש הורשע בביצוע עבירות אלימות כלפי זוגתו וכלפי רכושה: תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג סתם, היזק לרכוש במזיד (3 עבירות) ואיומים (2 עבירות). המבקש הגיע לביתה של המתלוננת, ניפץ את מכשיר הטלפון שלה על קיר ביתה, הכה בפניה ומשך בשערה עד שנפלה ארצה, אז המשיך להכותה בפניה ובראשה ובעט ברגליה. בהמשך הסב נזק לדלת הבית ועקר חלון ממקומו, ואילו המתלוננת נמלטה עם ילדיה לדירת השכנים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 12-36 חודשי מאסר, וגזר את העונש ל-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיצר את העונש ל-18 חודשי מאסר בשל כך שלא היה מקום לזקוף לחובת המבקש בשלב גזירת העונש הפרות תנאים שביצע בעודו משוחרר ממעצר. בקשת רשות לערער שנגעה להתחשבות בתקופת מעצר בפיקוח אלקטרוני נדחתה.

רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל, ולאחר ששירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

ע"פ 5853/12 פלוני נ' מדינת ישראל (14.01.2013). המערער הורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וזוכה מביצוע עבירת שוד בנסיבות מחמירות - והכל כלפי גרושתו בחנותם המשותפת. המערער הגיע לחנות בה עבדה גרושתו והורה לה לתת לו כסף, היא סירבה ובתגובה לכך הוא תפס את ידה ועיקמה בחוזקה, דחף אותה, גנב ממגירת הקופה 50 ₪, גידף אותה ונמלט מהמקום. כתוצאה ממעשיו של המערער נגרמו למתלוננת שבר תוך מפרקי באצבע ידה הימנית. עונשו של המערער נגזר למאסר בן 12 חודשים לריצוי בפועל, לצד הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים שירוצה במצטבר, סה"כ 22 חודשי מאסר, בצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

רע"פ 1631/12 פדידה נ' מדינת ישראל (27.2.12). נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש והפרת הוראה חוקית. המבקש הגיע לבית גרושתו בניגוד לצו, הכה אותה בידיו על ראשה ועל מצחה, וגרם לה לחבלות של ממש באזור בית השחי ובמקומות נוספים בגופה. כמו כן הוריד את חגורת מעילו והחל לחנוק אותה באמצעותה. בית משפט השלום גזר עליו 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

רע"פ 7951/10 ניב נ' מדינת ישראל (2.11.10). נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בתקיפת בת זוג ואיומים, בכך שאיים על רעייתו, סטר לה, הצמיד סכין לצווארה ואיים כי יהרוג אותה, ובהמשך רדף אחריה כשהסכין בידו תוך השמעת איומים על חייה. בית משפט השלום גזר על המבקש 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.



ע"פ (מחוזי מרכז-לוד) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.21, טרם פורסם). המערער הורשע (ע"י מותב זה) לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות איומים ותקיפה סתם - בן זוג, בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך אותה ובעט בה. שכנה שחזתה באירוע צעקה למערער להפסיק, והלה בתגובה איים עליה. בהמשך זרק המערער טלפון לעברה של המתלוננת, תפס בידה ומשכה. נקבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר. המערער נדון לשישה חודשי מאסר, עליהם הופעלו במצטבר 2 מאסרים מותנים (5 חודשים, 3 חודשים), כך שסך הכל נדון למאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעורו התקבל באופן חלקי - המאסרים המותנים הופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר עליו, כך שישא עונש מאסר בפועל למשך 11 חודשים.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.20, טרם פורסם). נדחה ערעורו של מערער שנדון בעקבות הודאתו ל- 14 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של תקיפת בת זוגו. הוא סטר על פניה, וכשהתרחקה ממנו - תפס בידה ומשכה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך, אחז בראשה ומשכה לכיוונו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל, והתחשב בגזירת העונש בעברו הפלילי של הנאשם (מעולם לא ריצה עונש מאסר) ובהמלצה שלילית של שירות המבחן.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.20, טרם פורסם). נדחה ערעורו של מערער שנדון בעקבות הודאתו ל- 11 חודשי מאסר פועל בגין עבירה של תקיפה סתם - בן זוג. המערער תקף את רעייתו בעיבורה של עיר במספר מכות אגרופ לראשה, זאת לנגד עיניהם של עוברי אורח ושניים מילדיהם הקטנים של בני הזוג. לאחר שהורחק מהמתלוננת בידי עוברי האורח, השתחרר מאחיזתם ושב לתקוף את המתלוננת באמצעות ידו לעבר כתפה וידה, וחדל ממעשיו רק לאחר ששטר שהיה במקום תפס בו והרחיקו מהמתלוננת. בתגובה צעק על השטר "אל תתערב ביני לבין אשתי". בית משפט השלום עמד על עברו הפלילי המכביד והרלוונטי של הנאשם ועל היעדר תסקיר או אופק שיקומי, ומנגד על כך שהנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 24733-06-19 בדיר נ' מדינת ישראל (11.11.19). המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת בת זוגו הגורמת חבלה של ממש. הוא הכה אותה מספר פעמים לנגד עיני בתם הקטינה, וכשניסתה להתרחק ממנו הלך בעקבותיה והכה בראשה, אחז בזרועותיה, השכיבה על הרצפה והכה בראשה ובגופה, משך בשערה והכה אותה בפניה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר, ולאור הליך טיפולי ממושך שעבר המבקש והמלצה חיובית של שירות המבחן, גזר את עונשו ל-10 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה.

ת"פ (שלום ראשל"צ) 18575-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.01.2020). הנאשם (נעדר הרשעות קודמות) הורשע על פי הודאתו (ע"י מותב זה) בתקיפת בת זוגו ובהפרת הוראה חוקית בכך שסטר על לחיה של רעייתו, היכה אותה במכות על ראשה ותפסה בשערה ובצווארה. בהמשך, בעודו תחת תנאים מגבילים שכללו הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר, הגיע הנאשם לביתו (שם שהתה המתלוננת) וסירב לעזוב את המקום. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, ונגזר עונש מאסר בן 5 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.



ת"פ (שלום ראש"צ) 63327-11-18 מדינת ישראל נ' אלחייק (22.10.20). הנאשם הורשע (ע"י מותב זה) לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירת תקיפה סתם - בן זוג. על רקע ויכוח בינו לבין המתלוננת מחוץ למועדון בו בילו, סטר לה הנאשם והדף אותה לאחור. כשהתקרבה לעברו פעם נוספת, היכה אותה במכת אגרוף כך שנפלה לארץ. מתחם הענישה נקבע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר, והנאשם נדון ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

5. המתחם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. מדובר אמנם בשני אירועים נפרדים, אך מצאתי כי סמיכותם זה לזה, הרקע הדומה שעמד בבסיסם, והדומיננטיות של האישום הראשון במדרג החומרה, מאפשרים קביעת מתחם עונש משותף, במסגרתו אתחשב במלוא מעשיו הרעים והכעורים של הנאשם. במעשיו פגע הנאשם בזכותה היסודית והטבעית של רעייתו לכבוד, לשלמות גופה ולביטחונה, וזאת בתוך ביתה פנימה - המקום בו היא מצפה יותר מכל לחוש בטוחה ומוגנת.

לקולה: מעשיו של הנאשם לא היו מתוכננים, הוא לא עשה שימוש בחפצים, ומבלי להקל ראש, החבלות שנגרמו למתלוננת אינן ברף הגבוה. לחומרה: ניכר כי האלימות שהתפרצה מן הנאשם הסלימה בין האירועים ובמהלכם. באישום השני (הראשון בזמן), "הסתפק" הנאשם בהכאתה של המתלוננת בגופה. באישום הראשון איים הנאשם על המתלוננת ברצח, סטר לה בנוכחות שכנתם - נתון המלמד על חוסר מורא מכך שמעשיו יתגלו לאחרים, והמשיך והיכה אותה בפניה ובעינה בעוצמה כה חזקה עד כי נפלה לארץ. האלימות שנקט הנאשם באישום הראשון היא קשה וחמורה, ואף שהנזק הפיזי שנגרם בפועל למתלוננת איננו מן החמורים, ברי כי מכה כה חזקה בראשה עלולה הייתה להסב לה נזק חמור במידה ניכרת. לא למותר להעריך את תחושת הפחד שלבטח אחזה במתלוננת בעודה מותקפת בתוך ביתה על ידי בן זוגה, ואת המשקעים והצללקות שהאירועים הותירו בנפשה.

לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע את מתחם העונש בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

שאלת ההרשעה וגזירת העונש המתאים לנאשם

6. לזכות הנאשם: בן 47 נעדר הרשעות קודמות, אשר הודה במיוחס לו, הביע צער וחרטה על מעשיו, שיתף פעולה עם שירות המבחן, השתתף בטיפול זוגי בצוותא עם המתלוננת משך כעשרה חודשים (הטיפול הופסק באמצע, אך הנאשם קיבל את המלצת קצינת המבחן ומעוניין להמשיך בטיפול). הנאשם המשיך בקשר זוגי ומשפחתי עם המתלוננת, עובד ומפרנס בדוחק את המשפחה. כן לקחתי בחשבון את השפעתו הקשה של עונש מאסר, גם בדרך של עבודות שירות, על חייהם של בני המשפחה ורווחתם, לרבות בשל החשש מפגיעה בפרנסתו של הנאשם כתוצאה



מהרשעתו בדיון, וכן את פוטנציאל הנזק בכל הנוגע להמשך היתר שהייתו בישראל.

לחובת הנאשם: מעשיו קשים, חמורים ומכוערים, ופגיעתם הרעה במתלוננת מתבטאת ביסוד פיזי ונפשי גם יחד, באופן שקיבל ביטוי מובהק בתסקירי המבחן (כשדווקא המתלוננת אשר סבלה מאלימות גם בעברה, היא זו שפנתה לטיפול פרטני, בעוד הנאשם הסתפק בטיפול זוגי שהופסק ביוזמתו). אינני מתעלם מבקשתה של המתלוננת להקל עם הנאשם, אך לעתים אין לבית המשפט אלא לנהוג בפטרונות ולהגן על קורבן העבירה גם כשזו מבקשת לגונן על התוקף. חומרת המעשים, במיוחד באישום הראשון, מחייבת השתת ענישה מוחשית בדמות עונש מאסר בפועל, ולו כזה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות. אשוב ואזכיר כי המחוקק קבע כי עקרון ההלימה הוא ששולט בכיפה, את חובתה של מערכת אכיפת החוק להגן על קורבנות עבירות אלימות בכלל ועבירות אלימות במשפחה בפרט, ואת החומרה היתרה בה יש לראות מעשי אלימות של גבר כלפי בת זוגו. ראו, מבין רבים, רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.03.2019):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018): "בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15) (פסקה 12).

7. אשר לשאלת ההרשעה, אין בידי לקבל את עמדת ההגנה ולבטל את הרשעתו של הנאשם. ככלל, נאשם שאשמתו הוכחה יורשע בדיון, למעט מקרים חריגים שבחריגים בהם נמצא יחס שאיננו סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה. ההלכה בשאלת ההימנעות מהרשעה נקבעה בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, וכוחה יפה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. החלטה לסיים את ההליך ללא הרשעה מותנית בהתקיימותם של שני תנאים מצטברים: הראשון - סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים; השני - יש להראות כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם. הנאשם נדרש להצביע על פגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומו ולבסס אותה בראיות (רע"פ 5018/18 עומר בוזגלו נ' מדינת ישראל (21.10.18, סעיף 9)).

ספק בעיניי האם הצטברות העבירות בהן הורשע הנאשם עונה על התנאי הראשון ומאפשרת ביטול הרשעתו, אך גם אם אניח לטובתו כי הדבר אפשרי, ממילא לא עמד בתנאי השני. הנאשם לא הציג תשתית ראייתית כלשהי (קל וחומר תשתית מבוססת) לנזק מוחשי שייגרם לו כתוצאה מהרשעתו. הנאשם לא הציג מסמכים, לא בענין אשרת השהייה ולא בנוגע למקום העבודה. ואפילו הציג, בית המשפט לא יחליף את שיקול דעתן של הרשויות המוסמכות (משרד הפנים) בשיקול דעתו שלו בכל הנוגע לשאלת המשך שהייתו של הנאשם בישראל. אם כבר, ראוי כי הרשעתו של הנאשם



בדין תילקח בחשבון במכלול השיקולים. ובאשר להמשך עבודתו של הנאשם בחברה, מנהלו טען כי בית החולים איכילוב עשוי לדרוש את הפסקת עבודתו במקום, אך מובן כי אין בכך כדי לשלול אפשרות להמשך העסקתו על ידי החברה במקום עבודה אחר. עיינתי בפסקי הדין שהוגשו על ידי ההגנה, ולא מצאתי כי יש בהם כדי לשנות מהמסקנה אליה הגעתי.

8. מכאן שההרשעה תעמוד על כנה. אין מקום לחרוג לקולה ממתחם הענישה שנקבע, ובהינתן השיקולים עליהם עמדתי לעיל החלטתי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. שקלתי האם להעמידו בצו מבחן, אך סבורני כי בהינתן הקושי בריצוי עבודות שירות, לא יהיה זה נכון לחייבו גם בצו מבחן, בפרט על מנת לאפשר לו לנסות ולהתפרנס ולו באופן חלקי בזמן שיוותר לו. על רקע מצבם הכלכלי הדחוק של בני הזוג, והואיל והם ממשיכים לחיות ביחד, לא אשית על הנאשם רכיב עונשי כספי כלשהו. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות במרכז הגריאטרי "מלבן" ברחוב הנביאים 22 נתניה, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 17.6.21. הנאשם יתייצב ביום 3.10.21 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע.

3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, י"ג תשרי תשפ"ב, 19 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים.